

[Elna Munch.]

saaledes at ingen Misforstaaelser kan være mulige. Lovforslaget har jo vist sig saa uforstaaeligt og uklart. Den højtærede Ministers Mening om mit Ændringsforslag har jeg ikke kunnet faa et vide, idet den højtærede Minister ikke har ønsket at komme til Stede ved det Samraad, som man fra to Partiers Side ønskede. Jeg maa i alt Fald formode, at Udvalgets Formand har udtrykt Ministerens Ønske i saa Henseende, da han nægtede at medvirke til, at den højtærede Minister kom til Stede ved et saadant Samraad. Men Udvalgets Formand har sagt mig, at Ministeren delte hans Anskuelse paa dette Punkt, og han var altsaa enig med mig i min Opfattelse af, hvad der burde gøres. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Minister er enig med Udvalgets Formand i denne Betragtning?

Hvad Flertallets Betænkning angaar, rummer den forskellige Mærkværdigheder, som jeg kortelig skal komme ind paa. Jeg skal blot lige nævne, at sidste Afsnit af første Stykke neppe er sprogligt forsvarligt. Jeg henstiller, at man dér foretager en Ændring. Dernæst er det pudsigt at se, hvorledes Venstre og Socialdemokratiet har fundet hinanden, eller rettere hvor begejstrede Socialdemokraterne er blevet, saa begejstrede, at da Sundhedsministeren søgte at slippe væk fra sit oprindelige Lovforslag ved sine Ændringer, optraadte Socialdemokraterne mere kongeligtsindede end Kongen og forsvarede det paa det hjerteligste. Man er fra den Side, siger man, særdeles tilfreds med Lovforslagets Formulering, saaledes som det er fremsat af Ministeren, og havde helst set det gennemført uden Ændringer.

Efter denne Hyldest til Ministeren er det interessant at se Socialdemokraternes oprindelige Holdning overfor Lovforslaget og mindes, hvad den socialdemokratiske Ordfører udtalte ved første Behandling. Det var egentlig ikke lutter Lovord, han dér havde tilovers for Lovforslaget. Han konstaterede først, at Ministeren havde sagt til de forskellige Ordførere, at de ikke havde forstaaet Lovforslaget, og siger derpaa — med den højtærede Formands Tilladelse citerer jeg et Par Linier —:

„Kunde det ikke tænkes, at den højtærede Sundhedsminister ikke helt har Evne til at skrive et Lovforslag, som er forstaaeligt? Ved en Gennemlæsning af Lovforslaget maa man erkende, at saadan knippelsikker paa, hvad Meningen med det er, kan man ikke være, naar den højtærede Sundhedsminister endelig vil have det at vide“.

Hvor har ikke Ordføreren for Socialdemokraterne Ret, naar han siger, at man ikke kan være knippelsikker paa, hvad Meningen er med dette Lovforslag. Men det er jo dette Lovforslags oprindelige Formulering, som man nu fra Socialdemokraternes Side vil sætte til Højbords, og som man helst saa gennemført uforandret. Mig forekommer det imidlertid at være uhyre nyttigt, at man er knippelsikker paa, hvad Meningen er med de Lovforslag, der gennemføres i Rigsdagen, og netop derfor har jeg stillet mit Ændringsforslag, som skulde medføre, at en Misforstaaelse ikke er mulig.

Jeg skal dernæst omtale, at det i Betænkningen fremhæves, at Sundhedsministeren har oplyst i Udvalget, at Medarbejdere, ansatte paa Seruminstitutet, virkede i private Medicinfabrikkers Tjeneste. Man hævder fra Flertallets Side, at Resultatet af Undersøgelserne bør komme Seruminstitutet til gode, og at Medarbejde ved en privat Udnyttelse bør gøres afhængig af en positiv Tilladelse fra Ministeriet. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister oplyse, hvad dette drejer sig om. Er det saaledes, at Medarbejdere, og da hvor mange, paa Seruminstitutet uden Samtykke af Direktøren, uden Samtykke af Ministeriet virker i private Fabrikkers Tjeneste?

Flertallet kommer dernæst ind paa, at der er Læger, navnlig i Tjenestemandstillinger, som virker i de private Medicinfabrikkers Tjeneste. Det er under Udvalgsbehandlingen fra Flertallets Side blevet hævdet, at dette Forhold var af nærmest sagt graverende Art, og at det f. Eks. var ved at tangere falsk Varebetegnelse, hvilket vel maa betyde, at de paagældende ikke forstaaer sig paa det Arbejde, de udfører. Da der er rettet Sigtelser, om end tilslørede, mod nogle af vore mest fremragende og betroede Læger, henstiller jeg til den højtærede Minister, at han bringer fuld Klarhed i denne Sag og giver Rigsdagen en nøje Redegørelse for de Misligheder, der her sigtes til. Man maa dog paa Forhaand indrømme, at det absolut maa være betryggende, at den Medicin, der fremstilles paa en Fabrik, kontrolleres paa saa alsidig en Maade, som her er Tale om, af nogle af vore mest fremragende Læger, saa at man maa faa det Indtryk, at der maa have fundet Misligheder Sted, siden dette Forhold har kunnet medføre en saa stærk Kritik fra Flertallets Side. Og jeg mener, at det er af største Vigtighed, at der kastes fuldt Lys over, hvad disse Sigtelser betyder. De paagældende og Publikum kan ikke være tjent med disse halvt tilslørede Beskyldninger.